

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216915
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312216915.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 811 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/61/2013-32 zo dňa 30.01.2014 a uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 15C/61/2013-48 zo dňa 23.05.2014, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 15C/61/2013-32 zo dňa 30.01.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolačný súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolačný súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 15C/61/2013-48 zo dňa 23.05.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobou podanou na Okresnom súde Levice dňa 28.09.2012 sa žalobca od žalovaného domáhal zaplataenia majetkovej škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 330,- eur z dôvodu, že ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu voči povinnému B. Q. a exekučný súd, ktorým bol Okresný súd Levice napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu veci, rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 12.10.2010, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom omeškanie trvalo viac ako 6 mesiacov.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že žalobca nemá nárok na materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu, keďže nebol preukázaný nesprávny úradný postup. Nie je jasný titul nároku na náhradu škody, pričom žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie tohto nároku. Prieťahy v konaní neboli konštatované príslušným orgánom. Súčasne vzniesol námietku premlčania.

Prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Levice pod sp. zn. 11Er/454/2010, z ktorého zistil, že dňa 07.06.2010 bola Okresnému súdu Levice doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod č. EX 4841/10 v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.

r. o., proti povinnému: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre vymożenie istiny vo výške 551,- eur s príslušenstvom, a to na základe návrhu oprávneného a exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, pod sp. zn. SR 01392/09. Okresný súd Levice prípisom zo dňa 10.06.2010 vyzval súdneho exekútora, aby zaslal súdu zmluvu o úvere, ktorá bola súdu doručená až 23.09.2010. Dňa 12.10.2010 súd vydal vo veci poverenie na vykonanie exekúcie.

Z takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd vyvodil záver, že návrh nie je dôvodný, nakoľko zo strany Okresného súdu Levice nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Žalobca nepreukázal vznik škody v dôsledku ním tvrdeného oneskoreného rozhodnutia súdu a tvrdenú škodu nijako nešpecifikoval. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom súd poukázal na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý mal na to právomoc a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov alebo iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulité - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor so spotrebiteľského právneho vzťahu, exekučný súd je oprávnený a súčasne povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takýto výklad označený v ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je verejným záujmom a je nevyhnutná pre zvýšenie kvality života a životnej úrovne občanov. Okrem toho tento výklad možno podporiť aj povinnosťou súdu s poukazom na základné právo na spravodlivú súdnu ochranu, ktorú zaručuje článok 46 ods. 1 Ústavy SR.

Súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, trovy nepriznal, pretože ich náhradu nežiadal.

Z právneho hľadiska súd posúdil vec podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 3 ods. 1 písm. a/ a d/ § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom ku dňu 07.06.2010.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žiadal preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 24.11.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nitra žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom. V posudzovanej exekučnej veci súd konal bez zbytočných prieťahov, ktoré by v predmetnej veci konštatoval iný príslušný orgán a rozhodol v primeranej lehote. Keďže zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, a to nesprávny úradný postup štátneho orgánu, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, z ktorých v prejednávanom prípade ani jedna splnená nebola, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom odvolacieho konania bolo aj napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 23.05.2014 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods. 1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 23.05.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t. j. 23.05.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalobcu. Povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ustanovenia § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ustanovenia § 12 vyššie citovaného zákona) a tak to bolo aj v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca nemienil spoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravil, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti

zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.